

Inleiding

Nabij het schilderachtige stadje Pinhal Novo in de regio Setúbal, Portugal, heeft mijn leven een onverwachte en prachtige wending genomen. Mijn man André en ik hadden altijd gedroomd van een groot gezin, maar ons pad was verre van eenvoudig. Onze reis naar het ouderschap begon met een simpel, maar diepgaand idee: waarom zelf kinderen krijgen als er al zoveel kinderen zijn die een thuis nodig hebben? Dit idee resoneerde diep in mij, en ondanks dat André het adoptieproces in eerste instantie eng vond, voelde hij mee met mijn overtuiging. Samen besloten we de stap te zetten. Ik voelde diep vanbinnen dat onze zoektocht naar een compleet gezin ons op een bijzondere plek zou brengen.

Toen we Pinhal Novo bezochten, wisten we nog niet dat dit kleine plaatsje ons leven voorgoed zou veranderen. In een kinderkuis, verscholen tussen de groene heuvels en kronkelende wegen, ontmoetten we drie kinderen die meteen een plek in ons hart overdeden: Saúl, Celeste en Joana. De kinderen waren negen, acht en vier jaar oud, en ondanks hun jonge leeftijden hadden ze al meer meegemaakt dan veel anderen in een heel leven.

Saúl, de oudste, straalde een beschermende kracht uit, alsof hij altijd de hoeder van zijn jongere zusjes was geweest. Celeste, met haar sprankelende ogen en aanstekelijke lach, bracht een licht met zich mee dat de somberste dagen kon verlichten. En Joana, onze kleine Joana, had een onschuldige vreugde in zich, waarmee ze iedereen om haar heen wist te betoveren.

Vanaf het moment dat ik deze drie kinderen zag, wist ik dat zij bij ons hoorden. Het besluit om hen te adopteren was misschien

wel de makkelijkste beslissing die André en ik ooit hadden genomen, hoewel het pad dat voor ons lag allesbehalve eenvoudig zou zijn. We stonden voor de uitdaging om niet alleen ouders te worden, maar ook een veilige en liefdevolle omgeving te bieden aan kinderen die al zoveel verlies hadden gekend.

Dit boek is mijn verhaal, ons verhaal, over hoe wij een familie werden. Het volgt onze reis vanaf de eerste ontmoeting in Pinhal Novo tot het moment dat ons huis eindelijk compleet aanvoelde. Het is een verhaal over liefde, doorzettingsvermogen en de wonderlijke manieren waarop het leven soms precies geeft wat je nodig hebt, zelfs als je het niet verwacht.

Hoofdstuk 1: De aanmelding en procedure

Mijn naam is Brenda en ik ben getrouwd met André. Van jongs af aan heb ik een passie voor onderwijs gehad en wist ik dat ik lerares wilde worden. Na mijn studie scheikunde heb ik deze droom waargemaakt en werk ik nu als scheikundedocent in het voortgezet onderwijs. De voldoening die ik haal uit het inspireren en begeleiden van jonge mensen geeft me elke dag nieuwe energie.

Mijn man André heeft een hele andere achtergrond. Hij was oorspronkelijk brandweerman en heeft na een veelbewogen carrière bij de brandweer een eigen bedrijf opgestart. Dit bedrijf verzorgt veiligheid gerelateerde opleidingen en verkoopt EHBO- en brandbestrijdingsproducten. Zijn passie voor veiligheid en zijn vastberadenheid om anderen te helpen, zowel in noodsituaties als in preventie, heb ik altijd enorm bewonderd.

In december 2014 zijn André en ik getrouwd. Hoewel ik niet weet of ik zelf kinderen had kunnen krijgen, heb ik altijd het sterke gevoel gehad dat ik moest adopteren. Voor mij was het idee om kinderen op de wereld te zetten, terwijl er al zoveel kinderen zonder ouders zijn die een liefdevol thuis nodig hebben, moeilijk te begrijpen. André stond eerst wat huiverig tegen over het idee. Hij had twijfels en angsten over de onbekende aspecten van adoptie. Maar na vele gesprekken, waarin ik mijn diep gewortelde overtuigingen en mijn verlangen om een kind een beter leven te bieden deelde, besloot hij met me mee te gaan in dit avontuur.

Het was een regenachtige ochtend in 2016 toen André en ik besloten onze eerste stap te zetten om onze droom, het adopteren